

Bűnbánati istentisztelet – karácsony: 2025. december 19.

Előfohász: A mi bűnbánati istentiszteletünk megáldása, jöjjön az Úrtól, a mi Alkotónktól, aki megvizsgálja a mi belsónket, a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki megváltja a mi életünket, és a Szentlélektől, aki megszenteli a mi szívünket. Ámen.

Fennálló ének: 180. dicséret: „A töredelmes szívet...”

Fő ének: 215. dicséret: „Eltévedtem mint juh...”

Köszöntés: „Meg kell hajolnia az embernek, megalázkodnia a halandónak, a kevély tekintetű embereknek meg kell alázkodniuk. De magasztos lesz a Seregek Ura, mikor ítéletet tart, és a szent Isten megmutatja szentségét, mikor igazságot tesz. Bárányok legelnek ott, mint a legelőkön, a gazdagok romjain kecskék keresgélnek. (Ézs 5, 15-17).” Ámen.

Előima: Úristen! Örökkévaló és Mindenható Atyám! Megvallom, és elismerem szent színed előtt, hogy én nyomorult bűnös vagyok, vétékben születtem, rosszra hajlom, képtelen vagyok a magam erejéből a jóra, szent törvényed nap-nap után sokféleképpen áthágtam; és mindezzel a Te igazságos ítéleted szerint kárhozatot és halált vontam fejemre. De Uram, íme, szánom és bánom, hogy megsértettelek Téged. Égő töredelemmel kárhoztatom vétkeimet és alázatosan menekülök a Te irgalmasságodhoz, könyörögve Hozzád, légy segítségemre az én nyomorúságomban! Szánj meg engem, jóságos Isten, irgalomnak Atyja, és bocsásd meg az én vétkeimet a Te Szent Fiad, s az én Megváltom, az Úr Jézus Krisztus szerelméért! Áraszd ki rám és növeld folyvást rajtam Szent Lelked ajándékait, hogy annak ereje által mind jobban megismerjem bűneimet és ellene mondva a világ csábításának, tagadjam meg az én ó-emberem. Segíts Szent Lelkeddal, hogy szenvedélyesen igyekezzem a jóra, s teremjem szentségednek és igazságnak gyümölcseit, amiket fogadj el tőlem hálaáldozatom alázatos zsengejeként. Az Úr Jézus Krisztus nevében kérlek, hallgass meg engem! Ámen.

Textus: Zsoltárok könyve 23. fejezet: *„Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüldíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.”*

Istennek bűnbánatot tartó népe, szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A szabad ég alatt tanyázó pásztorok az izraeli közösség legelhagyatottabb foglalkozását űzték. Messze a várostól kiteve minden veszélynek arra figyeltek, hogy ki segít rajtuk. Távol a családjuktól, távol a forgatagtól, távol a nyüzsgéstől az volt a feladatuk, hogy élelmet szerezzenek a nyáj számára. A kopár júdeai hegyek nem sok lehetőséget kínáltak, de a pásztoroknak mégis arra kellett törekedni, hogy juhok semmiben ne szenvedjenek hiányt.

Dávid király, Izrael legelőkelőbb pásztor, saját bőrén tapasztalta mindezeket. Mégis nem a foglalkozására tekintett, hanem a Foglalkoztatóra. Nem a munkahelyi bonyodalmak, családi nehézségek tették az életét színesebbé, hanem az Úr gazdag jelenléte. Az elhagyatott pásztor nem a nyájra figyelt, hanem fürkészte az eget (ld. ApCsel 1, 10-11), mint az apostolok, Jézus mennybemenetele után, és várta Istene hathatós segítségét.

Első üzenete Isten Igéjének a Lélek által éppen ez. Elhagyatottság, nehézség, bágyadtság jellemzi az embert mindaddig, míg nem látja meg, hogy az Úr az ő pásztor. Dávid mellett lehettek pásztorok, lehettek béresei, akik segítették munkáját, mégis a legnagyobb segítség számára Isten volt. Első segélyhívó Isten, akárhol is légy. Az életünk élén álló pásztor a kegyelmes Úr. Lehet bátorítani magad mással, hitegetni örömteli életedet, de az sáfárkodik helyesen, aki mellé odaáll Isten, és ő is az Úrra voksol. Ez az ünnep minden pásztor számára akkor lesz egész, ha az Úr küldötte hirdeti nekünk, hogy miért nem kell félnünk.

Tegnap egy nagyon szép karácsonyi képeslapot kaptunk, amiben egy aggódó testvér arra kért bennünket, hogy imádkozzunk az ő pásztoráért, férjéért, mert el van csüggedve. A végén pedig csak ennyi volt: „Félek, de remélek.” Ez az ember hite, ami mindenképpen ellenére odaállít Isten mellé. A hit, amelyik Isten választja. A reménység, ami odavezet, hogy beismerem, kevés vagyok a pásztorokhoz. Kevés vagyok a vezetéshez. Kevés vagyok az irányításhoz. Kevés vagyok mindenhez, amit el kell végeznem.

A pásztorkodás egyik kiemelkedő eszköze a bot, a vessző, amire rátámaszkodott a pásztor. Ezzel a bottal Izráelben ellenőrizték a juhok egészségügyi állapotát, és minden sérülést szemügyre vettek. A bot a terelés és az iránymutatás eszköze is volt. A megsebesült bárányt bizony már az akolban hagyták több napra, hogy el ne gyengüljön végleg. Ha pedig az út során vették észre, hogy baj van, akkor pásztor kötelességének érezte, hogy legyengült állatot a saját hátán vigye, mert mindegyik juh egyforma értéket képviselt. De megtörtént az is, hogy a juh elkószált és azért az egyért el kellett menni, meg kellett keresni, hogy a nyáj mindig egységes legyen. (ld. Lk 15,1-7) Dávid király nem a saját botjára támaszkodik, hanem az Úréra. Azt akarja, hogy őt, mint a legkisebbet a juhok közül, Isten vegye kéz alá. Az Úr legyen az, Aki meglátja és megerősíti az ő életét. Ő is már sok mindenkire támaszkodott, de hathatós segítséget nem kapott sehonnan, csak felülről. A születése óta vak ember, amikor Jézus elé járul, hogyan hívja segítségül az ő erejét: „Dávid, Fia, könyörülj rajtam (MK 10,48).” Ezek az ünnepek attól lesznek épek és akkor lesz a család kerek és boldog, ha ki tudja mondani: „Könyörülj, rajtam Istenem, töröld el hűtlenségemet, mert egyedül ellened vétkeztem.” (ld. Zsolt 51) Az Isten botja, az Úr vesszője ott virágozik ki, ahol akarják is. Ott lesz az Ő vigasztalása által élet, ahol hívják és várják. János apostol úgy várja Jézus: „*Jövel, Uram, Jézus (Jel 22).*” Vajon a te családotod, a te pásztorkodásod alatt álló testvérek, hogyan állnak Isten személyével kapcsolatban? Hangulat kell ezen az ünnepen? Csak a mennyből az angyal, de már az erős hírnök szava, botja, vesszője nem nagyon vonzó? Isten le akarja mezteleníteni a te lelkedet és meg akarja nézni, hogy talál-e hitet, reménységet és szeretetet. Talál-e benne gyökerező hűséged? Isten önmagát keresi bennünket, az istenarcú szeretetet, a megtestesült hűséget. Isten benned keresi Önmagát. Téged keres, és azt az eltörött Isten arcot.

Mi a jutalma annak az embernek, akit Isten megtalál. Dávid hosszasan sorolja, hogy miben van része, aki Istenben bíz. Tudod, hogy miben részed az ünnepek

idején? Tudod, hogy mit kínál Isten az Őt szeretőknek? Mindent, amit egy pásztor a nyájának odaadhat. Mindent. Vele való közösséget, füves legelőket, csendes vizeket, lakozást mindörökké Istennel és Istennél. Valld meg, hogy hányszor szerettél volna te is háborgó tenger helyett csendes vizeket. Valld meg, hogy hányszor szerettél volna kopár, víztelen föld helyett füves legelőket. Valld meg, hogy hányszor utasítottak el, vagy utasítottak ki magánházakból, de az Úr örök lakozást kínál neked az Ő házában. Nem volt befogadó készség az ember részéről az első karácsonykor sem, hiszen betlehemi vendégfogadóházba született a Megváltó, és sokszor ma sincs akarat szeretni, túrni és együtt érezni. Mi mindent kapsz Istentől ezen a karácsonyon? Nem múltó ajándékokat, értéktelen ezüstön és aranyos megvásárolt semmitmondó ajándékot (ld. ApCsel 3,6), nem olyan étkeket, amelyek meg se elégítenek, és nem olyan közösséget, ahol mindig hiányt érzel és vissza akarsz menni oda, ahonnan jöttél.

A cél Jézus szava: *„Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek. Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja (Mt 6,33-34).”* Ámen.

Utóima

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk...

Adakozás: „Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak, és erősen sürgetve kérték tőlünk, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek (IIKor 8, 4).”

Áldás: Jézus mondja: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért (Jn 10,11).” Ámen.

Záró ének: 23. zsoltár: „Az Úr énnékem őriző pásztorom...”